

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо функціонування Національної системи конфіденційного зв'язку та Національної електронної комунікаційної мережі

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про Національну систему конфіденційного зв'язку» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 15, ст. 103; 2005 р., № 26, ст. 349; 2014 р., № 22, ст. 816):

1) статтю 1 викласти в такій редакції:

«Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

захищений вузол взаємоз'єднання — комплекс технічних, програмних (програмно-апаратних) засобів і засобів криптографічного захисту інформації, призначений для забезпечення взаємоз'єднання спеціальних інформаційно-комунікаційних систем і спеціальних електронних комунікаційних мереж;

Національна система конфіденційного зв'язку — сукупність спеціальних інформаційно-комунікаційних систем, спеціальних електронних комунікаційних мереж і Централізованої системи міжвідомчого взаємообміну, які забезпечують обробку інформації з обмеженим доступом, крім інформації, що становить державну таємницю, в інтересах користувачів Національної системи конфіденційного зв'язку, створюють належні умови для їх взаємодії у мирний час, в умовах надзвичайного стану та в особливий період;

оператор Національної системи конфіденційного зв'язку — юридична особа, що має ліцензії на право надання послуг у сфері криптографічного та технічного захисту інформації, надання послуг конфіденційного зв'язку користувачам Національної системи конфіденційного зв'язку, має власну спеціальну інформаційно-комунікаційну систему та/або спеціальну електронну комунікаційну мережу;

послуги конфіденційного зв'язку — види послуг, які орієнтовані на забезпечення обробки інформації з обмеженим доступом, крім інформації, що становить державну таємницю, в спеціальних інформаційно-комунікаційних системах та/або спеціальних електронних комунікаційних мережах;

спеціальна електронна комунікаційна мережа — електронна комунікаційна мережа, яка має власну централізовану систему захисту інформації та за

допомогою криптографічних і технічних засобів забезпечує транзит трафіку між технічними та програмними засобами інформаційних (автоматизованих) систем, інформаційно-комунікаційних систем для обробки інформації з обмеженим доступом і державних інформаційних ресурсів;

спеціальна інформаційно-комунікаційна система – сукупність інформаційних (автоматизованих) систем і спеціальних електронних комунікаційних мереж, які у процесі обробки інформації з обмеженим доступом діють як єдине ціле;

користувачі Національної системи конфіденційного зв'язку – органи державної влади, органи місцевого самоврядування, юридичні та фізичні особи, які замовляють та/або отримують послуги конфіденційного зв'язку;

суб'єкти Національної системи конфіденційного зв'язку – органи державної влади та органи місцевого самоврядування, оператори Національної системи конфіденційного зв'язку, юридичні та фізичні особи, що беруть участь у створенні, функціонуванні, розвитку та використанні цієї системи;

централізована система захисту інформації – комплекс технічних, програмних (програмно-апаратних) засобів, призначених для забезпечення моніторингу і оперативного управління засобами криптографічного захисту інформацією однієї спеціальної електронної комунікаційної мережі;

Централізована система міжвідомчого взаємообміну – сукупність захищених вузлів взаємоз'єднання, які забезпечують міжвідомчий обмін (обробку) інформації з обмеженим доступом, крім інформації, що становить державну таємницю.

Термін «обробка інформації» у цьому Законі вживається у значенні терміну «обробка інформації в системі» визначеному у Законі України «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах.»;

2) статтю 5 викласти в такій редакції:

«Стаття 5. Склад Національної системи конфіденційного зв'язку

Складовими Національної системи конфіденційного зв'язку є Централізована система міжвідомчого взаємообміну, спеціальні електронні комунікаційні мережі, спеціальні інформаційно-комунікаційні системи.

Структура побудови Національної системи конфіденційного зв'язку повинна забезпечувати відокремлення інформації з обмеженим доступом, крім інформації, що становить державну таємницю, користувачів Національної системи конфіденційного зв'язку з використанням криптографічних і технічних засобів.»;

3) частину другу статті 6 викласти в такій редакції:

«Централізована система міжвідомчого взаємообміну перебуває в державній власності і не підлягає приватизації.»;

4) у статті 7:

в частині третій слова «споживачем та оператором» замінити словами «користувачем та оператором Національної системи конфіденційного зв'язку»; частину четверту виключити.

2. У Законі України «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 45, ст. 403 із наступними змінами):

1) у частині першій статті 1:

пункт 17 викласти в такій редакції:

«17) Національна електронна комунікаційна мережа (Національна телекомунікаційна мережа) – сукупність спеціальних електронних комунікаційних мереж, спеціальних інформаційно-комунікаційних систем, систем спеціального зв'язку, інших електронних комунікаційних систем, які використовуються в інтересах органів державної влади та органів місцевого самоврядування, правоохоронних органів та військових формувань, утворених відповідно до закону, призначена для обігу (передавання, приймання, створення, оброблення, зберігання) та захисту національних інформаційних ресурсів, забезпечення захищених електронних комунікацій, надання захищених інформаційно-комунікаційних (мультисервісних) послуг в інтересах здійснення управління державою у мирний час, в умовах надзвичайного стану та в особливий період, та яка є мережею (системою) подвійного призначення з використанням частини її ресурсу для надання послуг, зокрема з кіберзахисту, іншим користувачам;»;

у пункті 21 слова «інформаційно-телекомунікаційні системи» замінити словами «інформаційно-комунікаційні системи»;

2) у тексті Закону слова «Національної телекомунікаційної мережі» замінити словами «Національної електронної комунікаційної мережі».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**